

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 - У 530/10 (2007)
18.03.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Живане Ђукановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... бр. ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије у Београду, Сектора за имовинско правне послове, ради поништаја решења 07 бр:465-02-00078/1995 од 09.05.2007. године, уз учешће ЈП „Железнице Србије“ из Београда, у својству заинтересованог лица, у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 18.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против допунског решења Одељења за урбанизам, грађевинарство и стамбено – комуналне послове општине Ужице 07 број:463-207/94-2 од 09.01.2006. године, којим се решење истог органа 07 број: 463-207/94-1 од 30.07.2001. године, допуњује на следећи начин: да се експропришу објекти и изузима из поседа грађевинско земљиште на коме се налазе објекти и преноси на општину Ужице, а за потребе крајњег корисника и инвеститора ЈЖТП „Б.Б.“ ..., ради изградње пословног објекта који ће бити у функцији саобраћаја на прузи Београд – Бар, према ДУП „В.В.“ у ... и то двособан стан у стамбеној згради, са помоћним

објектима и пословном просторијом у истом објекту, чији је власник А.А. из ..., које непокретности се налазе на КП бр. ... КО ..., површине 139м² и изузима из поседа наведена парцела чији су земљишно књижни сукорисници Г.Г., А.А., Д.Д. и Ђ.Ђ., а фактички сукорисници А.А., Г.Г., Е.Е. и Ж.Ж. сви из ...; обавезује се крајњи корисник да ранијем власнику експрописаних објеката обезбеди друге непокретности односно накнаду у складу са одредбама Закона о експропријацији; корисник експропријације може ући у посед експрописаних и изузетих непокретности по правоснажности одлуке о накнади, односно по закључењу споразума о накнади за експрописане непокретности.

У тужби којом је покренуо управни спор, тужилац наводи да чињенично стање у проведеном поступку није правилно утврђено и правилно примењено материјално право, те да су учињене повреде одредаба управног поступка, обзиром да се тужилац са породицом оставља без адекватне накнаде и истерују из свог објекта, те да се не ради ни о каквој хитности градње, због чега и предлаже суду да тужбу уважи и поништи оспорено решење, те обавезе туженог органа да тужиоцу исплати накнаду по тржишним ценама које важе за грађевинско земљиште и објекте.

У одговору на поднету тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије као неоснована.

У одговору на поднету тужбу заинтересовано лице указује да је целокупан поступак експропријације објеката свих власника и сукорисника парцеле урађен у складу са законом, те да је тужилац закључио поравнање о накнади и добио друге непокретности за оне које му се експропришу, због чега предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Тужилац је тужбу поднео 31.05.2007. године Врховном суду Србије под бројем У-4812/07, па како о истој није одлучено до 01.01.2010. године, то је предмет преузет од стране Управног суда на одлучивање у складу са одредбом члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), у вези члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, 104/09).

По разматрању списка предмета, оцене наводе тужбе и одговора на тужбу, Управни суд у Београду је нашао да је тужба неоснована

Из списка предмета произилази да је у поновном поступку, поступајућу по пресудама Врховног суда Србије У.бр.2098/03 од 19.05.2005. године и У.бр.2940/06 од 13.12.2006. године, првостепени управни орган утврдио да је решењем Владе Републике Србије 05 број:465-15317/2001-1 од 06.12.2001. године, („Службени гласник РС“ број 10/02) утврђен општи интерес за експропријацију предметних непокретности у смислу одредбе члана 20. Закона о експропријацији, а на предлог који је поднет од стране ЈП „Дирекција за изградњу“ Ужице, број 1226 од 12.07.1996. године, те да постоји закључен уговор о уређењу грађевинског земљишта закључен између Друштвеног фонда за грађевинско земљиште, путеве и комуналне делатности општине Ужице, као правног претходника ЈП „Дирекције за изградњу“ Ужице и ЖТП „Б.Б. од 01.02.1993. године, а ради прибављања, комуналног опремања и преноса права трајног коришћења грађевинског земљишта ради изградње пословног објекта ЖТП-а у Ужицу у складу са ДУП „В.В.“ ... који пословни објекат са инфраструктуром ће бити у функцији објекта у области железничког саобраћаја и представљати техничко – технолошко управљачки центар саобраћајнице на прузи Београд – Бар. Сви ови докази се налазе у списима предмета, те је на основу тога првостепени орган донео допунско решење 07 број: 463-207/94-2 од 09.01.2006. године којим је извршио експропријацију објеката и парцеле ... КО ... ближе означених у диспозитиву тог решења а који су власништво тужиоца.

Код оваког стања ствари, Управни суд налази да је правилно поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, јер је првостепено решење донето у складу са одредбом члана 29. став 3. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ број 53/95).

Суд је ценио и остале наводе из поднете тужбе али налази да су без утицаја на другачију одлуку суда у овом управном спору, обзиром да је експропријација у конкретном случају извршена на основу утврђеног општег интереса од стране Владе Републике Србије, а не одлуком локалне заједнице и

предвиђа изградњу великог центра који ће контролисати важну саобраћајну железничку трасу на прузи Београд – Бар.

Неосновани су и наводи тужбе којом се тражи да се тужиоцу утврди накнада за одузете непокретности према тржишним условима, са разлога што питање накнаде за експроприсане непокретности спада у посебан поступак који се регулише или споразумом између странака уз учешће управних органа или судским путем у посебном парничном поступку.

Како је чињенично стање у проведеном поступку правилно утврђено и правилно примењене материјално право, то разлоге туженог органа на којима је засновао своју одлуку као правилне и потпуне прихвата и овај суд.

Са изнетог, Управни суд у Београду је одлучио као у диспозитиву ове пресуде применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), а у вези члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
дана 18.03.2010. године, 5 - У.530/10(2007)

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа-судија
Олга Ђуричић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

БП